

tager vi en beslutning om, hvad der skal ske fra 2009.

Vi tager ikke en eneste krone, der var beregnet til udvikling i landdistrikterne, og bruger til noget som helst andet. Der bliver bare det mere at fordele fra 2009 til 2013. Jeg synes, at det er en meget forsvarlig måde at få startet det her fornuftigt op på.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger fra hr. Kristen Touborg, men til gengæld kan hr. Kristen Touborg komme op som ordfører for SF.

Kristen Touborg (SF):

Det er ofte blevet fremført, at udviklingen af landdistrikterne ikke skal være afhængig af beslutninger truffet ovenfra i det politiske system, altså fra kommuner, amter eller Folketing, men at udviklingen derimod skal være båret af aktive og engagerede borgere og beboere rundt omkring i de tyndtbefolkede områder, der brænder for sagen.

Det er da heller ikke helt løgn, at ildsjæle er nødvendige for at opnå et godt resultat rundt omkring. Men det betyder bare ikke, at ildsjæle er tilstrækkeligt til at indfri løfterne fra regeringen, da den tiltrådte for 5 år siden, om Danmark i balance. Der skal altså også penge til, for at projektet kan lykkes. Der er det desværre, som om regeringen ikke rigtig vil overholde sine løfter.

Fødevarerministeren rejste rundt i hele landet og udstedte løfter – på regeringens vegne går jeg ud fra – om, at det nye landdistriktsprogram fra 2007 til 2013 ville gøre alt såre godt. Fødevarerministeren sagde med sædvanlig sønderjysk underdrivelse: Ja, ja, ja, 1,1 mia. kr. pr. år til landdistrikterne er da også en slags penge. Det sagde fødevarerministeren.

Det er SF faktisk fuldstændig enig med ministeren i. For 1,1 mia. kr. pr. år kan man gøre en hel del gavn i landdistrikterne. Problemet er bare, at beløbet de første 2 år faktisk er blevet halveret. Så heller ikke her lever regeringen op til sit valgsløjan om, at den holder, hvad den lover. Den holder tværtimod kun det halve af det, den lover, i hvert fald på det her område.

Hvorfor løber regeringen så fra sine løfter? Det kan man kun gisne om. Men det skulle ikke undre mig, om hr. Thor Pedersen har haft en vi indflydelse på resultatet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg går ud fra, at det var finansministeren.

Kristen Touborg (SF):

Finansministeren! Undskyld, hr. formand.

Det er vel bl.a. af hensyn til skattestoppet, at regeringen løber fra sine løfter de 2 første år af perioden. Dertil kommer, at regeringen efterfølgende kan bruge forøgelsen af landdistriktsmidlerne som en slags valgflæsk. Det er da meget smart tænkt.

Sagen er nemlig den, at der i landdistriktsforliget mellem regeringen og Dansk Folkeparti ikke er taget synderlig hensyn til de godt 600.000 mennesker, som lever i landdistrikterne, og som ikke har noget med landbrug at gøre. Det kan man nå at rette noget op på lige inden næste folketingsvalg, og så regner regeringens spindoktorer vel med, at folk har glemt løftebruddet over for landdistrikterne.

Kl. 17.40

Jeg mener i øvrigt, at landdistriktsmidlerne fordeles på en ret speciel måde af forligspartierne. Der bliver kun afsat cirka en femtedel til livskvalitet i landdistrikterne, mens der bliver afsat lige så stor en del til det traditionelle landbrug. Af den del, der bliver afsat til natur og miljø, har jeg specielt hæftet mig ved, at beløbet til skovrejsning er blevet meget kraftigt reduceret.

Ifølge Skovdyrkerforeningen er området bombet tilbage til stenalderen. Jeg ved ikke, hvordan regeringen vil opfylde sine løfter på det her område. Kommunalreformen kan blive et stort problem i udkantssområderne, idet der efter al sandsynlighed vil ske det, at de større kommuner lettere vil kunne træffe beslutning om at nedlægge offentlige faciliteter i yderområderne, bl.a. skolerne.

Der er blevet længere fra folket til de folkevalgte, og når det sker, sker der automatisk det, at det bliver lettere at nedlægge skoler og for den sags skyld plejehjem, og samtidig går regeringen ind med en lov, som indebærer, at det bliver meget vanskeligt at oprette friskoler. Dermed kan man godt se, hvad klokken har slået: Man vil fratage befolkningen muligheden for at sikre og bevare skolerne i området.

Det er nødvendigt, at der bliver etableret nogle nye arbejdspladser i yderområderne. Det er værd at overveje, om man ikke skulle give virksomheder, der vil etablere sig her, en positiv særbehandling, måske noget i retning af det, der var gældende, da man benyttede egnsudviklingsstøtten.